

Lisbeth Holm Filtenborgs prædiken 2. påskedag

Taler

Lisbeth Holm Filtenborg
Sognepræst

Dato

21. april 2025

Sted

Lemvig Kirke

Omstændigheder

Prædikentekst

Lukasevangeliet kapitel 24, vers 13-35

- 1 Velkommen til Lemvig kirke, som blev gennemrestaureret midt i 30'erne for at forhindre vandet fra stormfloder i at trænge ind i kirken. Den blev hævet. Her er jeg omgivet af Bodil Kaalunds malerier overalt i kirken og på altertavlen er motivet fra Palmesøndag, hvor Jesus kommer ridende på et æsel. Nedenunder
- 5 står der: Se din konge kommer til dig! En folkemængde vil gerne følges med ham den dag. 2. Påskedag handler om to, som han også slår følge med. Hvad vil det sige at vandre med Jesus?

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Lukas 24,13-35:

10

”Jeg kender ingen tanke så tung, at man ikke kan gå fra den.” er Søren Kierkegaard citeret for at have sagt og fortsætter han: ”Når man således bliver ved at gå, så går det nok. ”

- 15 Jeg tænker, at de to disciple trænger til at få begivenhederne på afstand, sunde sig oven på de sindsoprivende oplevelser. Hvis deres oprindelige motivation har været at gå sig fra de tunge tanker eller i al fald få dem på afstand, så sker der en forvandling af dem undervejs.

- 20 For årtier siden talte man om at vandre med Jesus. Dvs. det var et udtryk for at leve som en kristen. Holde sig på den smalle sti. Lad sig lede af Guds ord.

Lad os bare til udtrykket op igen og lade det være overskrift for denne 2.

Påskedags prædiken og pudse udtrykket af og se om vi kan give nuancere

- 25 begrebet og åbne det på en ny måde.

At vandre med Jesus er at leve med sin tro – se den forandre sig i takt med ens

liv. Hele tiden at være på vej.

30

Min erfaring er, at virkelig store problemer kriser IKKE løser sig efter bare en enkelt gåtur, som en kommentar til Søren Kierkegaard. Der skal mange til. Gerne langs en stenet strand, hvor man sparker til den ene sten efter den anden og skælder ud på Gud: "Du skulle kun flytte en!" men her går jeg og falder over den ene efter den anden.

35

Gud forholder sig sært tavs til min skælden ud, lader mig bare snakke, indtil jeg ikke har flere ord i mig og holder inde. Så spørger han stille: "Er du færdig?"

40

Ja, må jeg indrømme i mere end en forstand, at ja det er jeg.

Godt, så kan jeg måske få lov til at komme til?

Og det er sådan, det er: Når vi er færdige – læs: magtesløse, kan Gud komme til.

45

Jeg har altid undret mig over, at Jesus IKKE giver sig til kende. Ja, han spiller om ikke ligefrem dum, så uvidende om de seneste dages begivenhed, som han ellers har hovedrollen i.

50

Hvad er det, der sker?

Han udfordrer deres fastlåste og skal det vise sig begrænsede forståelse af begivenhederne og lader dem se, det i et større guddommeligt lys. Det i sig selv er et under.

55

Det gør det nærliggende at slutte: **at**

man kan vandre med Jesus eller Gud uden at vide det.

60

Måske har man gjort det længe i en helt anden religion eller trosretning uden at vide, at man vandrede med Jesus.

Men så sker der et gennembrud, en erkendelse, en ahaoplevelse og opstandelsens kraft bryder igennem – troens øjeblik.

65

Rundt omkring i især sydeuropæiske kirker kan man finde prædikestole eller læsepulte, hvorpå der er afbilledet, hvordan Jonas bliver slugt af hvalen. Ja
70 nogen steder er prædikestolen simpelthen hvalen.

Disciplenes tungsindige vandring er at sammenligne med profeten Jonas vej ind i maven på fisken. Deres erkendelse af hvem det er, de har fulgtes med, er som det øjeblik, Jonas bliver spyttet ud igen. Jesus henviser selv til Jonastegnet, som
75 et tegn, der vil fortælle om hans død.

”En ond og utro slægt kræver tegn” – siger han som svar på, at de skriftkloge og farisæerne vil have ham til at gøre et tegn, - ”men den skal ikke få andet tegn end profeten Jonas’ tegn. For som Jonas var i bugen på havdyret i tre dage, sådan
80 skal Menneskesønnen være i jordens skød i tre dage og tre nætter.”

I den billedlige fremstilling af Jonas i hvalfiskens bug, ryger Jonas ind med hovedet først, men kommer sandelig også ud med hovedet først – som en
85 genfødsel. Men det betyder også, at nede i mørket sker et vendepunkt. Han angrer og forstår nu, hvor han skulle have begivet sig hen i stedet for at flygte, men Gud skal også udfri ham ellers kan han angre nok så meget inde i fisken, hvis ikke Gud befrier ham.

Så spyttet op på stranden vandrer Jonas nu med Gud, i stedet for at flygte, vel at
90 mærke en betydelig erfaring rigere.

En vandring med Gud rummer muligheden for flugt eller at komme hjem.

Det landskab og omgivelser, vi vandrer med Gud i, er vores eget liv, som det ser
95 ud lige nu. På godt og ondt. Det er den kendte kulisse, vi ikke kan undslippe, for sådan er vores liv.

Både for de to vandrere og for den fortabte søn.

100 År ud og år ind, i ca. 3 år vandrede disciplene med Jesus. Dagen med ham forandrede deres liv og deres syn på mange ting. Nu var han væk. Det var som at stå i et mørke og ikke vide, hvad retning, de skulle tage. Nogen turde slet ikke gå uden for en dør. Men ved at gå sammen med dem – uden at give sig til kende – som en usynlig ven – foregriber han de ord, der lyder Kristi himmelfartsdag: jeg
105 er med jer alle dage indtil verdens ende. Underforstået: uanset, hvor livet fører

dig hen, så kan du være sikker på en ting: Jesus går med.

110 Så står vi der i den fortabte søns udslidte sko og mærker Faderens nærvær så stærkt, at det driver os i en bestemt retning: HJEM! Og det vil sige henimod Gud.

115 Men vandringen fortsætter, både for den fortabte søn og for de to disciple. Med den nye erkendelse, der vokser frem, da han bryder brødet og rækker det til dem, åbnes en ny vej for dem.

Som en labyrint. Vi kan ikke overskue forløbet, men samtidig kan vi ikke fare vild og vi vil nå målet.

120 AMEN

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler.

125 **Kildetype**

Digitalt manuskript

Tags

2. påskedag, Første tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

130 <https://www.dansketaler.dk/tale/lisbeth-holm-filtenborgs-praediken-2-paskedag>

135

140